

Editorial

Dear Readers,

I am pleased to welcome you to the 8th edition of YLF newsletter and our first in 2010.

This version of the newsletter is coming out in a very important time in YLF calendar. We have just concluded the core programme of YLF family of 2009 and welcome the new family of 2010 to YLF. The editorial team of YLF newsletter would like to wish all the good luck to the 2009 family and welcome the 2010 generation to the Young Leaders Forum.

YLF is a platform where youth from different walks of life come together and learn from one other. Being a member of YLF myself, I strongly encourage the YLF family of 2010 to grasp this golden opportunity and attend in YLF activities and training events. YLF will give you the best platform to find lifelong friends and make lasting networks, so use this opportunity to the fullest extent possible.

We have received countless contributions from members of YLF, members of YJN (Young Journalist Network) and active youth outside YLF. I thank each and everyone of you and hope that you will continue to support and foster this publication.

If you have any opinion or would like to suggest anything for the improvement of future newsletters, do write to me and my team and I promise that we will seriously look into your feedback.

As stated we have different topics covering diverse issues in this edition of the newsletter, so I am not taking any more of your time and welcome you to read the contents of this edition of YLF newsletter.

Thanks and Enjoy Reading!

Khushal Dost Wakily
Chief Editor

from Project Coordinator

The beginning of 2010 opened the window toward my dream city. This year in one hand brought changes to my career and on the other hand provided the opportunity to work for my country. In year 2010 I took responsibility of the coordination of YLF activities in which I was a member before. Accepting this responsibility gave the feelings and spirit of at least to do something for the youth of Afghanistan (a country which lost its most important infrastructures) whom we call them agent's for change. Now when I am the coordinator of YLF it has become part of my daily life.

The overall aim of Young leader's forum is to support and strengthen youth that will work and struggle for peace, democracy, social development and social justice and elimination of discrimination in Afghanistan. From past years FES Afghanistan tries its best to organize capacity building programs for members of this forum to raise their knowledge and build their capacity so that later on they could be able to play their roles as conscious active citizens in their own country.

FES is still encourages active and motivated youths to be members of this forum. Through YLF assessment centre 2010 generation was selected in March of 2010. It will be interesting to mention that YLF activities are not just limited to the youth in Kabul or its members, but it is getting broader and covers other youths in provinces, for instance YLF members had trainings in Balkh, Bamyán, Parwan and are planning to have in other provinces. Grabbing this opportunity I want to promise youths in provinces that wait for us we are coming to you!

At the end, I want to thank YLF newsletter team for all their efforts.

Atifa Safi

CHANGE OF GUARD AT YLF

Khushal Dost Wakily
Chief Editor

On 18 March 2010 a change of guard took place at Young Leaders Forum. The YLF family of 2009 officially handed over to the newly selected YLF 2010 generation. With this handover meeting the core programme for YLF 2009 was completed and the same started for YLF family 2010.

The event was attended by many previous and present members of young leaders forum and it was wonderful to see how effortlessly they interacted with each other.

Ms. Tina M. Blohm the country representative of Friedrich Ebert Stiftung (FES) welcomed the young leaders belonging to different generations of YLF and thanked the 2009 generation for their active participation and wished good luck and success for the 2010 family of YLF.

Mrwais Rahmani and Zainab Sakha members of the outgoing 2009 generation of YLF delivered a speech and praised FES and the young leaders for their outstanding commitment to achieve the goals set out in the beginning of YLF 2009 programme in a difficult year where activities were disrupted due to security issues and Afghan Presidential Elections.

Malaiz Daoud a member of YLF since its inception also gave a speech and stressed on the importance of nurturing leadership. He encouraged the YLFees to be leaders in their respective fields, whether in politics, education, business or any other area for that matter.

He also requested YLF as an organisation to go back to basics and focus on building the leadership capacity of its members, which was greatly applauded by everyone present.

The YLFees were introduced to the

YLF newsletter where they can contribute in form of writing articles and analysis, another way to foster the young leaders talent and encourage YLFees to write and have an opinion.

The young leaders present in the ceremony agreed to fully support the editorial team of YLF newsletter and assist in making YLF newsletter a premium publication on youth issues in the country.

Mr. Waheed Omar a co-founder of YLF programme and the current spokesperson for President of Afghanistan joined the festivities and mingled with the young leaders and added more color and fun to the event.

The festivities were concluded with open and warm discussion between the current and past members of Young Leaders Forum, with refreshments provided courtesy of FES.

Good bye YLF 2009 and Welcome YLF 2010!

AN OVERVIEW OF THE INTERRELIGIOUS, INTERCULTURAL DIALOGUE

A gathering in Pfalz Academy in Lambrecht, Germany

Enayat Safi
Member of YLF

The Interreligious and intercultural dialogue was in the loop of our meeting's agenda in Pfalz Academy in Lambrecht, Germany. It was a good exercise for me to participate in such a useful gathering. We worked together on paper cards and over different photos belong to several religious backgrounds where we could figure out the existed challenges the world encountered with.

Our working-group has deeply focused on how to answer the negative cultural behaviors through illustration and drawing sculpture of each other and the way to change ones behavior. It was interesting game, all the participants divided in few groups and then each group came with their own images.

They start to act as a pluralistic society where everyone claims, he/she is on a right way that may cause problems and conflict in communities, because everybody is king of their ideology, the game was going very well, the rest of the participants who were observing the acting group express their views the way how each action representing ones attitude.

Among the observing participants, one could go and reform the wrong to the right or could change the image of one who were insisting on his/her notion.

At the end each group represented its ideas regards to the current challenges; those are active as obstacles and prevent intercultural and interreligious integrations.

As we define that, Intercultural and interreligious dialogue is a process that comprises an open and respectful exchange or interaction between individuals, groups and organizations with different cultural and religious backgrounds or world views. Among its aims are:

to develop a deeper understanding of diverse perspectives and practices; to increase participation and the freedom and ability to make choices; to foster equality; and to enhance creative processes.

Therefore, if we could have some other religion's obedient it would be very good to express and discuss widely and this is going to a point of my recommendation for the upcoming gatherings.

The exercise ran very smoothly and finally we went to see an example of such coordination and cooperation. We visited a Mosque in the Munhem city where only a road could separate a church and a mosque from each others.

Despite the very negative gossips in the world, we saw how people can come together and cooperate each others from diverse cultures and religions.

The mosque was inaugurated in 1995 after the followers of other religions raised their voices up to giving rights to all equally, which is a kind of very good example of the intercultural and interreligious systematic integration.

Dialogue, therefore, is about learning. It is an opportunity for both parties to learn something new about the other. It is an opportunity to clear up misconceptions and correct untruth and misinformation.

It is also an opportunity to discover that others have an equally valid system, coherent vision and efficient organizational structures. Besides, as one learns about the other, one also begins to re-view one's own previous learning about oneself. Therefore, is a process where both parties mutually learn about the other as well as about themselves.

Consequently we can say that, the most fundamental aspect of dialogue with other religions or cultures is that, whatever is learned has to be brought back and shared with persons of one's own tradition. In other words inter-religious dialogue has to lead to intra-religious dialogue. Thus, as one discovers something new and beautiful about another vehicle, one returns to one's vehicle to share that new insight with one's own co-passengers. *(Continued on Page 5)*

HUMAN RIGHTS

Zuhra Nesari
Member of YLF

Human rights are the rights all people have because they are human beings. To advocate human rights is to demand that the dignity of all people be respected. Both governments and private individuals can violate human rights. Human rights apply in people's homes, schools, and workplaces. In fact they apply everywhere. We have our human rights from the moment we are born until the moment we die.

The Universal Declaration of Human Rights (UDHR) is a statement of basic human rights and standards for government that has been agreed to by almost every country in the world. First written and adopted by the United Nations (UN) in 1948 under the leadership of Eleanor Roosevelt. Afghanistan has also joined into it and it proclaims that all people have the right to liberty, education, political and religious freedom, and economic well-being. The Declaration also bans torture and says that all people have the right to participate in their government process. Today these rights are promoted, recognized, and observed by every country that belongs to the UN.

The Universal Declaration of Human Rights is not a binding treaty. But the United Nations has established a system of international treaties and other legal mechanisms to enforce human rights. These include two major treaties:

- The international Covenant on Civil and Political Rights protects rights such as freedom of speech, religion, and press and the right to participate in government.
- The international Covenant on Economic, Social and Cultural Rights provides for rights such as the right to education, food, housing, and health care.

The Covenant on Economic, Social and Cultural Rights provides for the rights a job, safe working conditions, an adequate salary, and the right to own property. Some believe the right to a clean environment should be added to the Covenants, while others are calling for a right to economic development for poor countries.

There are other important human rights treaties covering specific areas of human rights, including genocide, discrimination against women, and the rights of children. Even when the United States signs these human rights treaties, it often restricts their enforcement within the country. This is done by announcing that the United States is taking *reservation*, which is a legal means for making a provision less enforceable than it might otherwise be.

The government gives a number of reasons for these reservations, including that under our system of federalism, the treaty would be taking away power of individual states to make law and that other countries should not be imposing their views on the states. For example, the United States has taken a reservation to treaties that prohibit the death penalty against juveniles. The basis for this idea is that such a decision should be made by individual states.

Human rights are standards that countries can use when writing laws. Sometimes human rights become law in a country when the government signs an international treaty guaranteeing such rights.

Human rights also can become law if they are included in a constitution or if the legislature of a country passes laws protecting or guaranteeing these rights. Even though they may not refer to them as human rights, there are many provisions that protect human rights in our Constitution (2004). Some of which are listed as below:

- **Article 22 [Equality]**
(1) Any kind of discrimination and privilege between the citizens of Afghanistan are prohibited.
- **Article 24 [Liberty, Human Dignity]**
(1) Liberty is the natural right of human beings. This right has no limits unless affecting the rights of others or public interests, which are regulated by law.
(2) Liberty and dignity of human beings are inviolable.
- **Article 27 [Punishment]**
(2) No person can be pursued, arrested or detained but in accordance with provisions of law.
(3) No person can be punished but in accordance with the decision of an authorized court and in conformity with the law adopted before the date of offense.
- **Article 29 [Torture]**
(1) Torture of human beings is prohibited.

PILLARS OF DEMOCRACY

Judge Ahmad Rashed Elham
Member of YLF

A well-disciplined and reasonable freedom of the individuals of a society is the basis for democracy where people enjoy full rights and breathe freely. The fundamentals of democracy are actually the pillars over which the whole democratic construction is based.

The most significant characteristic of democracy is the provision of human rights. Democracy can't prevail, until the individuals of a society are given all their basic necessities. There will be the lack of stability on the part of a government, where human needs are not fulfilled.

Democratic systems could never be successful in those countries, where rights of people are taken and which the real cause of flourishing anarchy is.

The cause of successful democracy in Europe is the extensive provision of basic needs to their nationals. They have managed it by following a complete network of social security system which provides to the citizen's unemployment benefit, lodging allowance and educational stipends to their children to meet their expenses.

Another essential characteristic of democracy is the freedom of press and information media.

In a democratic society, there are no boundaries and restrictions on the individuals to criticize on the government of any institution.

In dealing with the state, we ought to remember that its institutions are not superior to the citizens. All man made laws are alterable and can be amended in a refined form for the enhancement of social values. In democracy, any sort of force should not be used by the government; it must be replaced by love and righteousness. Such an officiating government is possible but no efforts have yet been made in this regard. That is why a government based on love does not exist in the world.

There are very few people who dare to oppose the government based on force. It is essential in a democratic country to give importance to the opinions of the public. Obligation falls on the shoulders of the representatives of the mass to express it in the parliament.

Their opinions must be given much value and the future decisions must be based on such conclusions. The democracy which prevails in the West seems very stable because the individuals of these nations are given fundamental extensive provisions by the state.

In a true democracy, the rights of individuals are never snatched and they are provided real justice. They have a right to select the leaders of their own choice for a specified period. In a democratic society, there must be the freedom of expression of views and criticism.

There must be no compulsion from any side. In a free democracy, rights and duties must be given much importance and everyone must be fair in following them.

◆◆◆◆◆◆◆◆

AN OVERVIEW OF THE INTER... (Continued from Page 3)

Thus, interreligious or intercultural dialogue is a corporate activity and ought to lead to growth of whole communities and not just the individual interlocutors. It is the task of those who engage in interreligious dialogue to share with their own co-religionists whatever good they have learnt about the other.

So people of the diverse societies, religions and cultures need to come together for the purpose of their prosperous future and this is a dire responsibility of the national and international organizations to organize trainings, seminars, conferences and workshops for the aforesaid issues.

World views or lifestyles could become a subject for dialogue rather than a reason for discrimination.

DESTINATION GERMANY

Arif Ammar
Member of YLF

Cross Culture intern at the office of Angelika Graf MP, German Bundestag

The tragic events of 9/11 in 2001 dramatically changed the world in many ways. For some, it was the start of materialization of *Samuel Huntington's* popular theory of "*Clash of Civilizations*" but at the same time for some others like the cross culture interns of *ifa ()* it was an excuse to open the windows of opportunity for future dialogue of cultures and civilizations.

Main objectives and duties of my internship

- political education on the general functionality of the German Parliament
- close study of the political system in Germany (overview of structures in a parliamentary system in Germany)
- intercultural experience in Germany

Work at the Bundestag

Working in a busy place like the Bundestag was interesting and full of learning moments. The Parliament Building (Reichstag) and Bundestag's series of buildings are located in the center of the city surrounded by spectacular historical and cultural landscapes, recapping the memories of various historic moments of Germany and Berlin.

My internship was divided into two parts. During the first month I worked at the office Angelika Graf, Member of Parliament from Bavaria and in the second half with Uta Zapf, another Member of Parliament from Frankfurt.

This provided me with a unique opportunity to have the experience of working in two offices and with two Members of Parliament from two different regions of Germany. I started work at Angelika Graf's office on 26th of October.

A 59-day Cross-culture Experience

Angelika is one of the heads of the Afghanistan Task Force Committee in the current Parliament (17th Bundestag). I was impressed by her interest and care to on-going developments in Afghanistan.

At Angelika Graf's office I worked on a briefing note concerning Afghanistan-Pakistan conflict and its impact on the stability and security of Afghanistan and the region. Besides that I was getting day to day knowledge of how the Bundestag functions and what the norms and code of conducts were. This study was quite in agreement with my own earlier feelings about having a parliamentary system of government back home in Afghanistan.

My second half of internship was to work at Uta Zapf's office. She is a Member of Parliament from Frankfurt and member of the Arms Control and Foreign Affairs committees at the Bundestag. During this half, my main activities were focused on three topics: *daily review of Afghan press* both national and international, *the Afghan refugee crisis* and last not the least *the condition of media and press in Afghanistan*. I wrote my briefing notes on three of the above mentioned topics and submitted to my supervisor at the end of my internship.

In addition to that I had the possibility of attending in some of the weekly gatherings at the Bundestag such as working group committees and *Afghanistan task force committee* and *SPD Parliamentary Group* meeting at the Reichstag.

These were all Afghanistan-related meetings on the subjects of ISAF mission extension and support of more troops in response to the recent call of *President Obama*.

Studying the general perception in Germany I found that the public and civil societies were not well convinced and informed about the necessity and importance of their civilian and military missions in Afghanistan at this very moment. I was frequently asked in many events and discussions if there was a need for the presence of German troops in Afghanistan or if it was well justified for West in defending their home security by fighting terrorism in Afghanistan. According to them, It was mainly the 9/11 terrorist attack on the United States of America which made them to sympathize with U.S. and support the war in Afghanistan in 2001, however, there were no concrete reasons for them to support the so called Enduring Freedom Mission anymore. I also realized that the recent fraudulent elections and deterioration of the security situation along with the steady rise in civilian and military casualties in Afghanistan, there are few people in Germany who would support the idea of extending their military mission in Afghanistan unless the government and the civil society do not inform and convince the people of the realities on the ground. I think the people should be given the right to know the real extent of challenges that an unstable Afghanistan may pose to the rest of the world in future.

(Continued on Page 18)

THE ROLE OF NEW GENERATION AND YOUTH IN EXCELLENCE

Judge Abdul Rauf Karimi
Member of YLF

It's a natural phenomena that Allah, the Almighty has gifted us with talent and intelligent. Marvellous achievements of the modern age are due to the perpetual efforts and hard endeavor of individuals since past centuries. Modernization in all the aspects of life could be possible due to the untiring efforts which were done with hard endeavour.

Undoubtedly, the role of new generation and youth has been very astounding in this regard. New generation has touched the zenith of success in all the faculties of practical life. It must be admitted that modernization, comfort, and easiness of life are due to the collective efforts of all the individuals of the world.

It is a fascinating fact that new generation is spiritually enthusiastic and courageous. They are filled with gallantry and chivalry. It is the profound desire of young generation to be self-reliant. This class of young generation is enthusiastically optimistic. They seek opportunity to express their efficiency. They are hard working and possess strong will power. Will power, objectively and true determination are the essential factors which move a person towards the glittering success.

New generation is keenly willing to explore the puzzlement and the mystery of this universe. They are profoundly interested to achieve knowledge about the cosmic constellation. They are efficient enough to remove all the obstacles in their way. Self-confidence and firm will power are the fundamentals which awaken their efficiency and hidden qualities. Visionary approaches of this generation are strong which persuade them to discover new ways and means. Nearly in all the faculties of life, their capabilities are well expressed. There are a large number of students, who burn the mid-night oil

for the accomplishment of their goals. Advancement in medical science and engineering is the excellent efficiency of this new generation. They have been working day in and day out for the development of civilization, modernization, mechanization and industrialization.

Their contribution in the faculty of commerce, science and technology, business, law and etc is splendidly successful. New generation has achieved glorious and proved its intellectual efficiency.

In education, they have improved their graph of knowledge and awareness. They understand the significance of education. It is true that there is no royal road in the faculty of education. One has to work hard for the achievement of his/her objective.

New generation is filled with enthusiastic will power, spiritual courage, sense of hope and responsibility and bringing positive alternatives in every aspect of life. Their profound concentration on disputed political affairs is free from flattering, partialism, favourism and corruption.

A large number of our new generation is spiritually pure and feels it very disappointing, the devilish act of vulgarity, terrorism, corruption and barbarism. It is their will to erase these devilish deeds from the horizon of the globe.

Detection of characteristic features in human genes and research on DNA is the modern achievement of this generation.

Their advancement in information technology has enhanced the level of knowledge and civilization. The whole world is connected through internet which has wiped out the sense of remote distances and many more are the other positive achievements of this generation.

Besides all this, there is a dark phase of new generation. This is the class, which has deviated from virtuous path of honesty, sincerity and fine manners of life. Their ignorance and negligence with future career is the main cause of their depressive mode of living. This depression and pessimistic feeling generates negative thinking. Correction of vision is always essential whether it is for an individual or the whole nation. Negative mental approach persuades a person towards devilish deeds. It moves them toward barbarism, corruption and suppression. Insular attitude, desire to dominate others, terrorism and barbarism are the factors which can't be tolerated. There are the consequences of ignorance, suppression and exploitation of rights. It is the outcome of scornful attitude. It's all due to the wrong distribution of power and wealth to the youths.

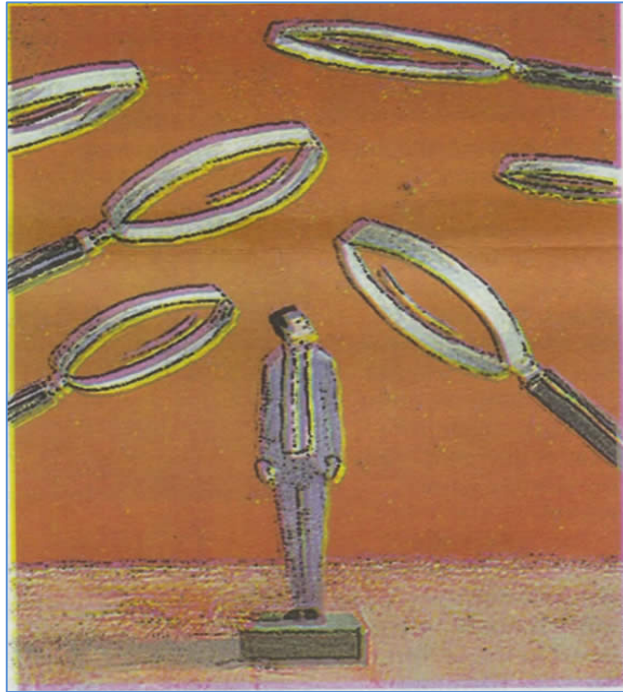
Having a glowing glance on the performance of youths and new generation, it may be concluded that their overall performance is excellent and astonishing. Their brilliance and confidence will bring them fruitful and keep them on the route of success.

PARLIAMENTARY OVERSIGHT

This article explains the fundamentals of Parliamentary Oversight and its relation to fostering democracy and bringing good governance.

نظارت پارلمانی

عبدالله عطایی
عضو رهبران جوان

پارلمان می تواند برای تحقیق موثر در مورد عملکرد حکومت یا مسئله ویژه ای به تشکیل کمیسیون بررسی اقدام کند. این کمیسیون می تواند با احضار طرف مقابل و سوال از وی به بازخواست و کشف حقایق اقدام نماید.

4- **استیضاح:** استیضاح به عنوان قوی ترین اهرم نظارت اغلب زمانی به کار گرفته می شود که مجلس تصور کند همه راه ها برای رسیدن به خواسته هایش در یک حوزه مشخص پیموده شده و نتیجه لازم به دست نیامده است. به این ترتیب استیضاح و متعاقب آن رای اعتماد یا عدم اعتماد مهم ترین واقعه ای است که در روابط پارلمان و حکومت واقع می شود. قانون اساسی افغانستان درمورد استیضاح وزیر در ماده نود و دوم چنین می نگارد. "ولسی جرگه به پیشنهاد بیست فیصد کل اعضا می تواند از هر یک از وزرا استیضاح به عمل آورد. (ادامه در صفحه 11)

بنابراین وزیر یا نماینده حکومت مجبور است به سوال نماینده پاسخ بدهد، این پاسخ می تواند شفاهی باشد و یا هم می تواند بطور مکتوب ارائه گردد.

2- **تذکر به وزیر یا هیأت وزیران:** اگر نماینده و یا نمایندگان، خود یا ضمن تماس با مردم متوجه نقایص و کمبودها و یا شیوه های نادرست مدیریت شدند می توانند در مواقع مختلف موضوع را به رئیس هیأت وزیران یا وزیر مسئول، در جلسات مختلف مجلس تذکر دهند. این تذکر می تواند وزیر را از اشکالات کار مطلع سازد تا بعدها دچار ابزارهای شدید تر نظارت نشود.

3. **تشکیل کمیسیون های بررسی:** "ولسی جرگه صلاحیت دارد به پیشنهاد یک ثلث اعضا جهت بررسی و مطالعه اعمال حکومت، کمیسیون خاص تعیین نماید." (قانون

بنابر فرمول منتسکیو، قدرت فساد می آورد و قدرت مطلق، فساد مطلق می آورد.

پارلمان در جوامع دموکراتیک، عصاره ملت ومظهر حاکمیت است. به همین اساس قانون اساسی افغانستان نیز شورای ملی را برخاسته از اراده مردم دانسته و در ماده هشتاد و یکم می نگارد "شورای ملی دولت جمهوری اسلامی افغانستان به حیث عالی ترین ارگان تقنینی مظهر اراده مردم آن است و از قاطبه ملت نمایندگی می کند." از آنجا که بر اساس اصول حاکم بر نظام دموکراتیک، قدرت سیاسی در ذات خود به ملت تعلق دارد که از طریق فرایند انتخابات به زمامداران و اگذار می گردد، همین نکته مقتضی آن است که به منظور پاسداری وحراست از امانت موجود در دست حاکمان وزمامداران، مکانیزمی تعریف ومنظورگردد که مطابق آن، بتوان علاوه بر حفظ ارزش های دموکراتیک، مسیر هدایت و حرکت قدرت سیاسی رانیز کنترل نمود.

در پارلمان ها و نظام های مختلف، عملیه نظارت وبررسی به روش های مختلف انجام می شود، ولی معمول ترین روش های که قانون اساسی پیش بینی نموده است به ترتیب زیرمورد بحث قرار می گیرد:

1. پرسش

بربنیاد ماده نود و سوم قانون اساسی "هر یک از کمیسیونهای هر دو مجلس شورای ملی می تواند از هر یک از وزرا در موضوعات معین سوال نماید. شخصی که از او سوال به عمل آمده، می تواند جواب شفاهی یا تحریری بدهد."

یکی از لوازم حاکمیت فرهنگ دموکراسی، نظارت پارلمانی است که هم از لحاظ تیوریک، از اهمیت زیادی برخوردار است وهم از لحاظ قانونی جایگاه ویژه وتعیین کننده ای در کار آمدی حکومت، شفاف سازی هزینه ها و مخارج دولت ونیز تطبیق درست برنامه ها و پلانیهای ملی دارد. درپهلوی قانونگذاری و نمایندگی، واری و نظارت بر عملکرد قوه اجراییه یکی از مهمترین وظایف پارلمان های معاصر به حساب می رود. عملیه نظارت پارلمان را قادر می سازد با در نظر داشت اصل مسوولیت قوه اجراییه در مقابل پارلمان، به بررسی و نظارت قوه اجراییه در بخش های مختلف بپردازد. قانون اساسی افغانستان این ارزش را به رسمیت شناخته و در موارد متعددی به آن تأکید نموده است. در یک تعریف کلی می توان نظارت را چنین ترسیم کرد "نظارت مکانیزمی است که سیاست ها و رفتارهای قوه اجراییه را در چوکات قانون اساسی و سایر قوانین عادی کشور تاملین وتضمین می کند". در واقع نظارت بر قوه مجریه باعث می شود تا سیاست ها، برنامه ها و پلانیها مطابق خواستها و نیازمندی های شهروندان تنظیم و مورد اجراء قرار گیرد.

نظارت پارلمانی براین اساس صورت می گیرد که نظام در فرایند اعمال حاکمیت و اقتدار سیاسی برخاسته از رأی همگانی مردم و بر مبنای رضایت شهروندان شکل گرفته است. بدین ترتیب نظارت پارلمانی اهرم بازدارنده وعامل اساسی در جلوگیری از خطاها، انحرافات وسؤ استفاده ها می باشد زیرا

ازبکه ماشومه اوس پښتنه پیغله ده!

This is the story of a young Uzbek girl who loses all members of her family in a Russian bombardment raid and is taken as a daughter by a Kochi family.

It shows how humanity is much stronger than ethnicity and racial differences.

له دی شومی پېښی یو څو ورځی وروسته د لطیفی نیکه هم د غمونو تر بار لاندی مات شو او په حق ورسید او په دی توگه یی لطیفه یواځی پریښوده. ډیر کلونه تیر شول او غمونو خوشحالیو ته ځای پریښود. پښتنی کورنی لطیفه د خپل اولاد په شان لویه کړه او اوس لطیفه یوه پښتنه پیغله ده! لطیفی په کلی کی یو پښتون ځوان سره واده هم کړی اومهربان خدای دوه ښکلی ماشومان هم ور کړی.

د نژدی کلی اوسیدونکی پښتانه کوچیان وه او د بمونو او د لطیفی د نیکه د آواز په اوریدو سره د هغوی په لوری د مرستی لپاره وخوځیدل. وروسته له هغه چی د کلی اوسیدونکو شهیدان خاوروته وسپارل د لطیفی نیکه د کلی یوی پښتنی کورنی نه وغوښتل چی یتیمه لطیفه چی یواځی د دری کالو وه د ځان سره وساتی ځکه چی هغوی اوس هیڅ څوک نه درلودل. پښتنی کورنی لطیفه او د لطیفی نیکه له ځان سره وساتل.

هغه یوه ډیره شومه ورځ وه. په آسمان کی تورو ورېځو د بدو خبر ورکاوه، په ځمکه باندی خاورو او دورو سترگی رندولی. د لطیفی کورنی د وردگو ولایت له لاری د پاکستان خواته روان وو چی د روسانو د هوایی ځواک تر بریدونو لاندی راغله.

د بمونو درزهار او د باروتو بوی ټوله دنیا نیولی وه، د بمونو زړه بورنونکو غرونو د وړوکی لطیفی غوړونه خورول. لطیفه د خپل نیکه په غیږ کی پټه وه. د روسانو بمونو لکه د مرگ د پریښتو په څیر د لطیفی ټوله کورنی د مرگ منگولو ته وسپارله، یواځی لطیفه او نیکه یی ژوندی پاتی شول.

د روسانو بمونو د لطیفی د کورنی د غرو غوښی ټوټی هری خوا ته شیندلی وی، د لطیفی نیکه څیری گریوان او په بده ورځ نژدی کلی خوا ته په منډو شو او په چغو چغو یی د مرستی غوښتنه کوله.

د خوشحال دوست وکيلي لیکنه

لطیفه یوه ډیره ښکلی ماشومه وه، د لطیفی ښایست او ساده گی د پسرلی د گلانو په شان د لږ وخت لپاره وه او د دنیا غمونه لکه د منی بادونو په شان د هغی په انتظار کی وه.

لطیفه په یوه دین داره ازبکه کورنی کی زیږیدلی وه، هغه په خپل مور او پلار باندی خورا گرانه وه، لطیفه په خپل نیکه هم ډیره گرانه وه او نیکه به یی یوه شبیه هم تری نه لری کیده.

د لطیفی پلار، په فاریاب ولایت کی د غالیو په کاروبار لکیا وه او ژوند یی ښه تیریده. خو دا د ډیر وخت لپاره نه وه. د روسانو راتگ سره په ټول افغانستان کی د اور لمبی بلی شوی. د لطیفی کورنی هم د نورو افغانانو په شان له خپل کورکلی نه د بهر په لور په تیښته

فضل احمد سرباز
فارغ التحصیل پوهنځی ژورنالیزم

افغانستان. بازیچه کشور های همسایه

The article discusses Afghanistan unruly neighbours and their frequent meddling in Afghan affairs. The writer predicts that those who wish ill for any country, especially a neighbouring country, will burn in their own malice.

به اصطلاح عام پول و نیروی انسانی خویش را در آبادی و فراهم نمودن زمینه زنده گی آسوده و مرفح برای شهروندان اصلی این دو کشور یعنی ایران و پاکستان نموده اند.

تاریخ این موضوع را هیچگامی فراموش نخواهد کرد که روزانه میلیون ها دالر پول کمک فامیل های مهاجرین افغان از اروپا و آمریکا در جیب دولت، تاجر، دکانداران و فامیل های پاکستانی سرازیر شده و در زنده گی (دال) گونه شان یک تنوع را ایجاد نموده است، و از طرف دیگر سازمانهای بزرگ جهانی که به اصطلاح مدافع حقوق بشر هستند میلیون ها دالر را در جیب های دولت ایران و پاکستان پیچکاری نمود ... (ادامه در صفحه 11)

البته قابل ذکر است که بزرگترین بدبختی افغانستان همانا داشتن همسایه های به اصطلاح ناصالح میباشد.

چنانچه ما خود حد اقل در سه دهه اخیر شاهد مداخلات مستقیم و غیر مستقیم کشور های همسایه و بطور مشخص پاکستان و ایران بوده ایم به صراحت درمیابیم که این همسایه های جفاجو و منفعت طلب همواره ترقی، پیشرفت، آبادی و بالاخره تمام ارزش های مادی و معنوی خویش را در بدامنی، و بدبختی مردم افغانستان جستجو و تامین نموده اند.

با تأسف که مداخله این دو کشور همسایه با عث شد که میلیون ها افغان خانه و کاشانه خود را از دست داده و سراسیمه راهی این دو کشور گردیده و

تااینکه امیر حبیب الله خان و بعدا شاه امان الله خان غازی سلطه قدرت را به دست گرفته و بعد از مبارزات نظامی و سیاسی و در عین حال دیپلماتیک خود در سال 1919 افغانستان را از بحران نجات داده و کشور را وارد یک مرحله نوین نمود.

کشور برتانیاى وقت که داغ این مشّت پر قدرت افغانستان هرگز از رویش پاک نشد به فکر را اندازی بازی های جدیدی شد که تاریخ تمام آن بازی های عقب پرده و روی صحنه را با ذکاوت تمام حفظ نموده و فراموش نخواهد کرد.

بار دیگر این سرزمین آزاد مردان مورد تجاوز کشور شوروی وقت قرار گرفت که تبصره در باره این تجاوز نیز از حوصله این نوشته فراتر خواهد بود، چون تاریخ کشور مان و هر فرد وطن دوست افغان شاهد هر لحظه ء از بدبختی جفای رژیم های دست نشاندۀ و کشور های مداخله گر آزمان بوده و هستند.

اگر با چشم باز و با نگاه ژورف به تاریخ کشور عزیز خود افغانستان نگاه نماییم، به صراحت درمیابیم که کشور عزیز ما افغانستان و افغانان غیور در ادوار مختلف و در شرایط متفاوت مورد تجاوز، اهانت، تحقیر و بالاخره سرزنش کشور های مختلف جهان قرار گرفته است.

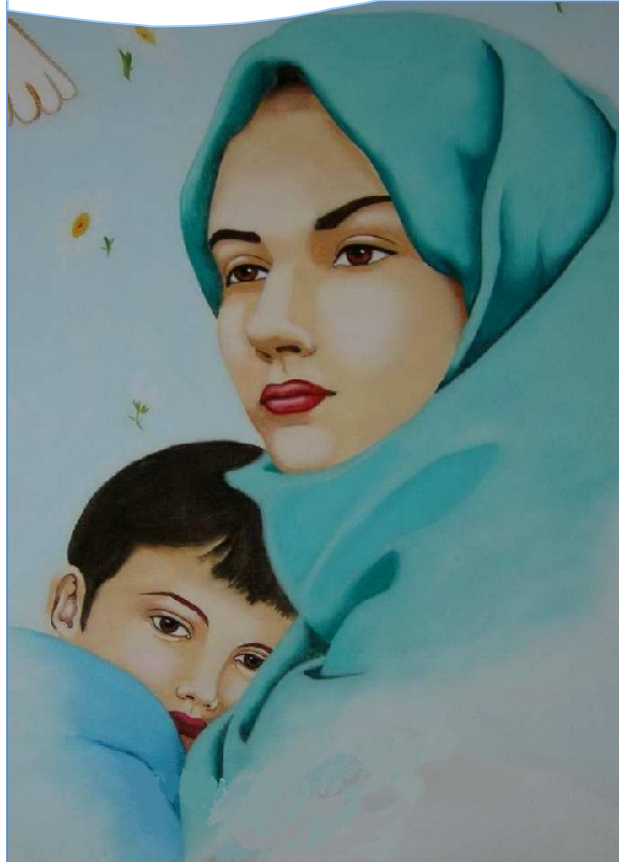
این موضوع که کشور عزیز ما قبل از نامگذاری به اسم افغانستان چی مشکلاتی را پشت سر گذشاندۀ است را کنار گذاشته و مستقیماً اضافه از یک قرن تاریخ کشور را مرور کوتاه و تحلیل مختصر مینمایم:

هنگامیکه خاندان محمد زایی به رهبری امیر عبدالرحمن خان زمامت امور را در افغانستان از ان خود ساخت، کشور برتانیا به شکل مستقیم سرزمین افغانهای غیور را مورد تجاوز و اشغال قرار داد که این مشکل نه تنها افغانستان را بلکه کشور برتانیا را نیز پوسیده ساخت و سالهای طولی ادامه نمود،

زن مادر است مادر قابل احترام است

محمد جواد مرادی
فارغ التحصیل پوهنخی ژورنالیزم

Woman is a Mother and Mothers should be respected, this article encourages respect towards women and explains their distinguished position in Islam as well as in Afghan culture. The author encourages the reader to respect each and every woman and to appreciate them in every walk of life.

در گذشته ها زن را به عناوین مختلف چون نفیسه ، سیاه سر ، ضعیفه ، ناتوان ، ناقص العقل و یاد می کردند و نه تنها به ارزش انسانی زن پی نبرده بودند که حتا زن را انسان نمی دانستند. نشانه های آن را قبل از ظهور اسلام در سرزمین عربستان می خوانیم. اما روند این چنین افکار زشت و غیر انسانی آهسته آهسته تغییر مسیر داده و امروز زن را یکی از اجزای لاینفک جامعه انسانی می دانند و جامعه را بدون زن یک جامعه ناقص و نامکمل قلمداد می نمایند.

زن هست که نیمی از پیکره ی جامعه انسانی را ساخته و بدون زن ، مرد یک پیکره و جسم نامکمل و حتا می توان آن را ناقص نامید در صورتیکه زن نباشد مرد نمی تواند از آرامش های واقعی روحی و انسانی بهره مند گردیده و شاید هم در اضطراب زنده گی شبانه روزی را سپری نماید و از سوی هم زن در کنار مردان می تواند در ساختن یک جامعه انسانی مردان را کمک و در تقدیم فرزندان صالح و خیره جامعه ی دور از خشونت ، منظم و بدون غل و غش را بوجود آورد.

خداوند بزرگ برخلاف بعضی عقاید بی اساس عنایات بی شایبه ی را نسبت به زنان روا داشته که حتا سوره ی (سوره النساء) را به اسم زنان در قرآن مسما می سازد. ارزش انسانی زن در اسلام چنان اوج و قله های بلند را می پیماید که تلاش و زحمات روزانه ی زن را جهاد زنان محسوب می نماید با وجودیکه ارزش جهاد در جامعه اسلامی مشخص و هویدا و چه ارزش بلندی را داراست و بزرگی و مقام زن را به حدی بلند برده که او را مادر خطاب نمی توان از دید اسلام و قرآن در مقابلش آف گفت.

قربانی را آنها هستند که متقبل می شوند. گاهی به بد داده می شوند ، گاهی هم مورد تجاوز های جنسی بی رحمانه دد منشان تاریخ قرار می گیرند و در مواردی دیگری بدون خواست و میل شان مجبور به ازدواج می گردند. نگارنده می خواهد به مادران و خواهران افغان بگوید که با استفاده از امکاناتی بدست آمده و سعی ، تلاش و مبارزه خستگی ناپذیر زنان است که می شود تمام این همه ناهنجاری و نابسامانی ها و از سوی خشونت ها را از سر راه برداشت که این امر مستلزم آگاهی دهی و آگاهی مادران و خواهران از وضعیت مادران و خواهران سرتاسر افغانستان و شخصیت انسانی زنان الگو می باشد تا بتوانند آئنده از زنانی که دچار مشکلات گوناگون باشند با یک حرکت جمعی توأم با همبستگی گام های مؤثر در جهت رفع موانع و مشکلات شان برداشت و آئنه ای که به عنوان الگو معرفی می گردند راهی باشند بسوی کمال ، سعادت و رستگاری.

در تاریخ اسلام زنانی زیادی را شاهد هستیم که توانسته اند به کمالات و درجات عالی انسانی بالاتر از مردان با سعی و مبارزات شان رسیده و از جانبی هم با کمک ، همکاری ، فداکاری و ایثارگری زنان بوده است که مردان به درجات عالی علمی و ارزشی رسیده و امروز جوامع انسانی از آثار گرانبهای شان بهره می گیرند. این بدین معنی است که زن نسبت به تکمیل شخصیت مرد نقش اساسی را ایفا نموده و مرد بدون موجودیت زن نامکمل است و تمام این موارد بر کلمات و عباراتی

چون ناقص بودن زن ، ضعیفه بودن زن و ... خط بطلان می کشد. پس همه ی مزایای انسانی زمانی می تواند در وجود زن متباز گردد که زن یک مادر و خواهر است و موقف مادری و خواهری خویش را حفظ و نیز امیدوارم توسط جامعه به بازیچه گرفته نشود.

اما با تأسف در جهان معاصر کنونی گاهی از عواطف انسانی زن و مقام والای زنان سوء استفاده ها را برده و بیشترین صدمه ها و انواع خشونت ها متوجه زنان می گردد و زیاده ترین

افغان ځوانان او مشري (رهبري)

Afghan Youth and Leadership is the title of this article and is mostly discussing this important subject. The author discusses the reluctance of the Afghan establishment in enfranchisement of Afghan youth and urges Afghan Government to put an end of youth disenfranchisement in Afghanistan.

د يوه پرمختللي، سرلوري، له بدو (رشوت) څخه پاک او د هېوادپالو ځوانانو تر مشرۍ لاندې افغانستان په هيله.

نو ځوانانو ته د نن ورځې د چارو په سمبالولو کې د مشرۍ رول ورکولو کې بايد کولې گامونه پورته شي.

ډيری وخت داسې بهاني کيږي چې ځوانان کافي تجربه نلري او مشرۍ ته چمتو ندي نو ځکه د مشرۍ پوستونه نه ورکول کيږي، خو پدې بايد پوه شو چې که چيرې نن ځوانانو ته د تمرين په ډول د مشرۍ دندې ورنکړل شي نو د سبا ورځې مشران به له کاري تجربې خالي مشران وي او د چارو په سمبالولو کې به ډير پاتې راځي.

نو ددې لپاره چې د سبا ورځې ټولنه د مشرۍ د لازمه وړتياوو لرونکي او د ټولنې د هر اړخيزو چارو په پرمخ بيولو کې ښه روزل شوي مشران ولري له يوې خوا دې دولتي او غير دولتي ارگانونه ددې ستونزې د حل لپاره لازمه پاملرنه وکړي او اړين تدابير دې ونيسي او له بلې خوا دې ځوانان د خپلو ټولو وړتياو د لوړولو لپاره په ډيره چټکتيا سره کار وکړي.

او پوهنې د کښتيو په چلولو کې د رهبري او مشرۍ رول ولوبوي. له هېڅ چاڅخه پټه نده چې له پنځوس سلنې څخه زيات د افغانستان وگړي ځوانان دي او همدارنگه د ځوانانو د عصري علومو کچه هم ډيره لوړه ده خو بيا هم دوی نه پريښودل کيږي چې په خپلو ځوانو او پاکو جنبو سره د هېواد خدمت وکړي. که چيرې افغان دولت د لس گونو وزارتونو او معينيتونو څخه يوازې يو معينيت د ځوانانو په نامه کولو سره خپل کار پدې هکله پوره بولي نو فکر نه کوم چې پدې سره به دولت خپل مکلفيت پوره کړي وي. ددې تر څنگ هر کله ځوانان پدې غولول کيږي چې د سبا ورځې مشري له دوی سره ده. حقيقت خو دادی چې دا که د چا خوښه وي او کله نو سباني مشري به د نن ورځې له ځوانانو سره وي، ځکه چې سبا ورځ خو به د نن ورځې سپين کبرو بلي نرۍ ته کډه کړې وي او ننني ځوانان به مجبورا مشرۍ ته لاسونه را نغاړي.

وحيدالله فاروقي زرگر
د ځوانو مشرانو د ټولنې غړی

تر ټولو مخکې خو ډيره د خواشينۍ خبره داده چې ننني ځوانان، په افغانستان کې د تېرو نږدې درې لسيزو د جگړو او بې ثباتيو محصول دي. يانې چا خو په هېواد کې دننه ډيرې ستونزې ليدلي او ځينې نور بې لا په گاونډيو هېوادونو کې د ځورېدنو او پيغورونو تر سيوري لاندې د ژوند د ترڅو تجربو لرونکي دي.

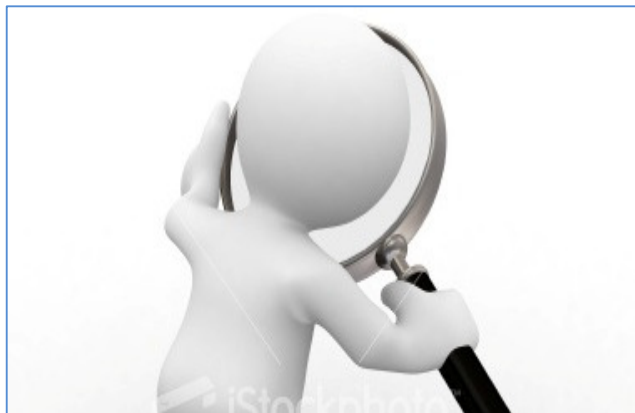
دا ټول هغه څه وو چې نوموړو ځوانانو ته د تاريخ تيارو څپو د هغوی د تقدير يوه لويه برخه گرځولې وه، خو تر ټولو زياته د خواشينۍ خبره داده چې که څه هم نن په نسبي ډول د تاريخ تياري دنوموړو ځوانانو ژوند ته رنځگاني وربخښل غواړي خو يو تعداد ځان غوښتونکي مشران او رهبران نه پرېږدي چې دا ځوانان دې د افغانستان د سياست، ټولنې، اقتصاد

(ادامه از صفحه 8)

نظارت پارلماني

هر گاه توضیح ارایه شده قناعت بخش نباشد، ولسی جرگه موضوع رای عدم اعتماد را بررسی می کند. رای عدم اعتماد از وزیر باید صریح، مستقیم و بر اساس دلایل موجه باشد. این رای به اکثریت آرای کل اعضای ولسی جرگه صادر می گردد. " (قانون اساسی، ماده نودم)

پس در نتیجه نظارت مکانیزمی موثر و قوی برای نظام مندی عملکرد و رفتارهای حکومت با شیوه های گوناگون صورت گرفته و می تواند برنامه ها و سیاست های دولت را براساس نیازمندی ها و خواست های مردم سوق دهد. اما متأسفانه که این عملیه در کشور ما درست مورد استفاده قرار نمی گیرد، از آنجائیکه پارلمان افغانستان یک نهاد نو تاسیس می باشد در انجام وظایف خود در بسا موارد نقایص و خطاهای مرتکب شده است، به عنوان مثال؛ بر بنیاد ماده نودو دوم قانون اساسی استیضاح صرف از وزراء صورت گرفته می تواند ولی شما شاهد بودید که رئیس امنیت ملی بارها همگام با وزرای داخله و دفاع نه تنها مورد استیضاح بلکه حتی پارلمان بسوی دادن رای اعتماد و عدم اعتماد رفته و برای وی صندوق گذاشته بودند.

(ادامه از صفحه 9)

افغانستان. باز چه کشور های همسایه

تا باشد که زمینه زنده گی نسبتاً بهتر برای افغانها میسر گردد و دریغا که این فعالیت ها نیز نتوانست که افغانهای مظلوم را از گزند این دو کشور رهایی بخشد و بهترین مثال آن همانا تصمیم اخیر دولت ایران مبنی بر محکوم بر اعدام شدن چند هزار افغانی است که قوه جسمانی خود را در راه آبادانی کشور ایران مصرف نمودن و حتی در چاه های عمیق چند صد متره فرو رفته و لقمه نان حلال را کمایی مینمودند تا اطفال و فامیل خود را از گرسنگی نجات بدهند و اینک پاداش این عمل شان حکم اعدام است و بس. از طرف دیگر در کشور پاکستان صرف افغانها مورد آزار و اذیت پولیس پاکستانی قرار میگیرند و یک لقمه نان غربانه شان همیشه در خون آلوده است.

البته اشاره به این موضوع وقت کافی را ایجاب مینماید که چرا فابریکات و تصدی های کشور ما که یک زمانی تمام ضروریات هموطنان ما را تشکیل میداد از بین رفته و منهدم گردید و فعلاً تمام ضروریات روزمره ما از کشورهای پاکستان، ایران و چین وارد کشور میگردد که ضربه بزرگی به پیکر اقتصاد ملی ما شمرده میشود. این حقیقت تلخ را نمیتوان نادیده گرفت که در پهلوی صادرات ضروریات اولیه ترورستان و تسلیحات جنگی از قبیل ماین های ساخته شده در ایران و پاکستان نیز وارد کشور ما میشود که تمام وسایل ارتباط جمعی داخلی و خارجی در این مورد تبصره های داشته اند که یک موضوع انکار ناپذیر است.

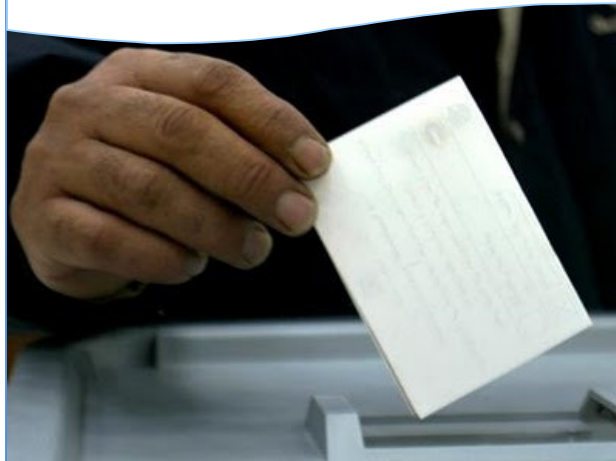
به عنوان آخرین کلام میخوام که یک موضوع مهم دیگر را نیز اشاره نمایم که همانا حضور بیش از 40 کشور های جهان در امر مبارزه با دهشت افگنی و مواد مخدر است که این موضوع هم ریشه میگیرد از مداخله کشور های همسایه. به اصطلاح افغانی ما همین دو کشور همسایه منحصی دسته برای تیر های سایر کشور های جهان مورد کاربرد قرار گرفته اند که به یقین تلخی مشکلات کنونی افغانستان را این دو کشور همسایه چشیدنی است و تاریخ این نکته را ثابت نموده است که آن کسیکه با آتش بازی میکند، دامن خودش نیز در آتش خواهد سوخت.

تعدیل قانون انتخابات

احمد جاوید احمور
عضو رهبران جوان

This article explains the Election Law and the proposed changes to the same. The author further analysis the Election law in veiw of Afghan Constitution and its relation to women rights and other issues related to Election Law.

ضرورت را چنین تعریف میکند " که حالتی غیر عادی است که به موجب آن استفاده برخی از حقوقی که در حالت عادی برای شخص جایز نبوده برای حفاظت نفسش به گونه ای موقت میتواند از آن استفاده نماید ولی بعد از رفع آن حالت شخص باید به جبران آن پردازد " چیزی که از همه این تعاریف معلوم میگردد اینست که ضرورت حالت موقتی دارد (یک) ضرورت حالتی است در بین حالت عادی و حالت اضطرار (دو) بعد از برگشتن وضعیت به حالت عادی جبران آن شرط است. سوال اینجاست که تعریفی از طرف آقای رئیس جمهور در رابطه به حالت ضرورت صورت گرفته یاخیر؟ آیا افغانی کردن کمیسیون شکایات ضرورت عاجل است یا حفظ ساختار آن کمیسیون برای شناسائی تقلب در انتخابات پیش رو؟ سوالی است که مردم عوام افغانستان باید به آن پاسخ دهند.

جیم-استثنا بودجه و امور مالی:

نظر به اهمیت آن و اینکه تصویب و نظارت از اجرای بودجه از صلاحیت های پارلمان و اختصاصی تر از ولسی جرگه (مجلس نماینده گان) است، این موضوع استثنا قرار داده شده است. اساس این موضوع را همان قاعده تفکیک قوا تشکیل میدهد. عده ای از محققین و اهل نظر به این معتقد اند چون دولت این حق را ندارد که فرامین را در رابطه به قانون بودجه که از نظر زمانی قابلیت اجرا را بیش از یکسال ندارد، صادر نماید پس چطور حق تعدیل قانون انتخابات را که کاملاً به سرنوشت شورای ملی ارتباط دارد، دارد؟ آیا احتمال آن نیروی که این امر انتخابات پارلمانی را زیر تاثیر قرار دهد؟ البته پاسخ مثبت است.

دال- بعد از توشیح: پاراگراف دوم این ماده یک میکانیزم را تشریح میکند؛ این میکانیزم یک استثناست بر اصول مراحل (ادامه در صفحه 16)

و در حقیقت پاسخ به سوالی است که آیا در خلای تعطیلات پارلمان کدام مرجع حق دارد به امور قانونگذاری پردازد یاخیر؟ اگر دارد در کدام حد؟ آیا این امر ناقض قاعده تفکیک قوای سه گانه نیست؟ اگر است چرا؟ اگر نیست چرا؟ پاسخ به این همه در روشنائی قانون اساسی واضح است و آن اینکه این مرجع ریاست جمهوری کشور است که حق دارد به این امر پردازد. در رابطه به حدود باید گفت که قانون اساسی امور مالی و بودجه را از این امر استثنا میکند. در رابطه به تفکیک قوا باید گفته شود که صلاحیت پارلمان و به خصوص مجلس نماینده گان در ماده نودم تصریح گردیده است که به صورت مجمل عبارت از نماینده گی، نظارت و **قانونگذاری** است. همچنان ماده شصت و چهارم قانون اساسی صلاحیت های رئیس جمهور را تصریح مینماید که به طور مجمل میتوان از رهبری سه قوه، تطبیق و اجرای قانون، اداره و رهبری امور داخلی و خارجی کشور، توشیح و ویتوی قانون (مصوبات مجلسین) و توشیح فرامین تقنینی نام

به این ترتیب معلوم نمیگردد که این قانون در حد مداخله است یا شامل وظیفه وی (توشیح قوانین).
ب- ضرورت عاجل: قید عاجل برای تشدید حالت درین ماده بکار رفته است. در قدم اول باید تعریفی از ضرورت داشت؛ در قانون اساسی افغانستان حالت ضرورت تعریف نشده است. با مراجعه به متون حقوقی میتوان تعاریفی ازین واژه داشت. در ترمینولوژی حقوق جعفر لنگرودی ضرورت را چنین تعریف میکند " ضرورت عذری است که به موجب آن ارتکاب پاره ای از امور ممنوعه مجاز است مثلاً خوردن مال غیر بدون اذن بقدر رفع احتیاج در صورتیکه خطر مرگ وجود داشته باشد. یا حالتی است که مملکتی ناگزیر از تعهدات بین المللی خویش بخاطر حفظ منافع حیاتی ملی اش چشم پوشی نماید. یا واژه مذکور بیانگر حالتی است در حقوق بین الملل که به استناد آن میتواند کشور عضو معاهده به تفسیر محدود میثاق پردازد ولی این به مفهوم حق اسقاط آن نیست".
قاموس اصطلاحات حقوقی افغانی

قانون جدید انتخابات که به اساس مصوبه شماره 54 شورای وزیران به تاریخ بیست و چهارم دلو سال 1388 و با توشیح رئیس جمهور ظاهر آ نافذ گردیده است بحث های فراوانی را در پی داشته است، اما آنچه جالب تر از همه جلوه نموده، عبارت از واکنش مثبت دستگاه ارتباط خارجی ایالات متحده آمریکا درین رابطه میباشد. این امر سوال های زیادی را بوجود آورده از جمله اینکه، این قانون با قانون قبلی انتخابات چه تفاوت های دارد؟ آیا این تعدیل باعث شفافتر ساختن پروسه انتخابات میگردد یا ..؟ متضررین احتمالی بعد از اجرای این قانون کی ها خواهند بود؟ آیا این اقدام آقای رئیس جمهور قانونی است و یا هم نمونه ای از نمونه های نقض قانون اساسی از طرف ریاست جمهوری؟

بخاطر رفع این ابهام لازم است یک نگاهی مجملی داشته باشیم به موادی از قانون اساسی که همواره مورد استناد موافقین و مخالفین این قانون قرار میگیرد:

ماده هفتاد و نهم قانون اساسی: "حکومت میتواند در حالت تعطیل ولسی جرگه (مجلس نماینده گان) در صورت ضرورت عاجل، به استثنای امور مربوط به بودجه و مالی فرامین تقنینی را ترتیب کند.

فرامین تقنینی بعد از توشیح رئیس جمهور حکم قانون را حائز میگردد. فرامین تقنینی باید در خلال سی روز از تاریخ انعقاد نخستین جلسه شورای ملی به آن تقدیم شود و در صورتی که از طرف شورای ملی رد شود، از اعتبار ساقط میگردد."

حال به ترتیب هرد فرد این ماده را به شرح میگیریم.

الف- حالت تعطیل: قید حالت تعطیل در قانون روی یک منطق استوار

اولاد

آرش ننگيال

د ځوانو خبريالانو د شبکې غړی

This is a heart wrenching story of a man whose son is kidnapped and after one year he finds his son on the streets, begging and disabled. The kidnapers have blinded the boy, cut one of his hands and are using the young boy for begging. The story depicts the problem of kidnapping as well as the love and affection of a father for his child.

ماشوم ته مې ښه په غور کتل، د ده افغانانو زېرمېنې ته چې پورته شوم يو ماشوم له پاڅې نه راکلک کړم، تر څو اې ښځې په زارېو وويل چې څو ورېی ورکړم، له جيب نه مې پسي راوويستی غوښتل مې چې ماشوم ته يې په لاس کې ورکړم، همدا چې ماشوم ته مې وروکتل، سره د دې چې.

له دې خبرې سره يې بيا ستونی ډک شو، په خونه کې چوپټيا خوره وه، يواځې د ايمل د ژړا غږ اورېدل کېده، چې دې وخت کې يو ډگروال په ارامۍ وويل.

__ ښه نور څه وشول؟

__ د ماشوم يوه سترگه رنده شوې، يو لاس يې هم پرې شوی دی، خو موږ او پلار خپل اولاد چې په هر حال وي پېژني يې، دا خو يو کال تېر شوی، که لس کاله نور هم تېر شوي واي ما خپل اولاد پېژنده، زما د ځوی په ملا باندې تور خاپ و، ماشوم مې ژر را پورته کړ او ملا مې ورته وليده، که څه هم چې په لمړي ځل مې پېژندلی و خو د ملا په کتلو مې يقن وکړ چې زما خپل ځوی دی، په هماغه ځای کې مې ښځه ښه پسته کړه، پوليسان راغلل او موږ درېوړه يې دلته راوستو.

پوليسانو د ايمل د ډاډ لپاره ويل چې کارغي ته تر هرچا خپل بچۍ ښکلې ښکاري، دا ستا ځوی دی، چې هرڅنگه وي ستا اولاد دی، شکر وباسه چې پيدا شو، پوليسانو دا هم ويل چې ښځې اقرا کړی دی چې دوی پوره بانډ لري او په لس گونو ماشومان يې ټينټولي دي، پوليسانو له ايمل نه مننه وکړه چې د لسگونو ماشومانو د پيدا کېدو لامل شو، نور پاڅېدو ايمل خپل ځوی په غېږ کې واخيست او روان شولو، ايمل مخکې موږ ورپسې و چې ناڅاپه ماشوم راته لاس ونيو. کاکا يوه روپۍ خو راکه!

پوليسان راغلل او موږ يې له ځونې نه وويستو، ايمل له ځونې ووت، دوو عسکرو له مټ نه ونيو، همدا چې له ځونې ووت له ولاړې په ځمکه وليد او بې هوښه شو، ايمل مو د پوليسانو په مرسته په امبولانس کې ژر روغتون ته ورساوه، څو شېبې وروسته په هوش شو، پرته له دې چې ډاکټر ته څه ووايو له روغتون نه ووتو، ټوله لار يې ژړل، خو زه په دې سوچونو کې وم چې ماشوم يې چېرته موندلی؟ چا په داسې حال کړی دی؟ ايمل ژړل او زه په سوچونو کې وم چې د امينې قومندانۍ ته ورسېدو، ايمل غوښتل چې د خپل ځوی خواته لاړ شي خوشاکر وويل چې هغه يې روغتون ته بوتللی، شاکر ويل چې دولت او ژورنالستان هم له دې پېښې نه خبر شوي دي، لږ وخت وروسته څو تنه لوړ پوړي پوليسان راغلل او موږ يې يوې لوي ځونې ته بوتلو، ټول په ځوکيو کيناستل او ايمل نه يې وپوښتل چې کيسه وکړي، ايمل له لمړۍ ورځې نه ورته هر څه وويل، خو د ماشوم د پيدا کېدو کيسه يې چې شروع کوله، سلکو ونيو، شاکر يې خواته کيناست څه يې ورته وويل، ايمل خپلې سلگۍ کابو کړې او په خبر يې پيل وکړ.

__ سهار په ښار کې روان وم، له کله نه مې چې ځوی ورک شو، هر

وگورئ چې څه در باندې تېرېږي. بس وخت لکه باد تېرېږي، شاوخوا يو کال له دې پېښې تېر شو، د خالي ورځ وه چې ايمل راته زنګ وواژه، همدا چې تلفون مې اوکی کړ، ايمل په بېره او ژړا وويل:

__ ژر د امينې قومندانۍ ته راشه! زما په ملگرو کې ايمل زما د راز ملگري و او بل دا چې ټوله کورنۍ يې په کلي کې اوسېدله، يواځې دې له خپلو دريو ماشومانو سره دلته اوسېده، له بېکسۍ نه ډېر رنځېده، زموږ دواړو بل ملگري شاکر ته مې هم زنګ وواژه او په يوه مېنډه د کابل امينې قومندانۍ ته لاړو، همدا چې ايمل مو ولېد له ځوکي نه را پورته شو، غاړه کې يې راته لاسونه واچول دومره يې وژل چې په خونه کې ناستو پوليسانو هم ورسره اوښکې تويې کړې، په سلگو سلگو يې بلې ځونې ته بوتلم، چې ناڅاپه مې په يو خيږن او معيوبه ماشوم مې سترگې ولگېدې، ايمل له مټه ونيو او په چغو، چغو يې د ماشوم هر ځای راته ښوده.

__ دا وگوره! دا زما ځوی دی، وگوره، وگوره سترگه يې ورته رنده کړې، دا وگوره لاس يې نشته. ايمل په چغو او وارخطايۍ د خپل زورېدلي ماشوم هر غړی رابنکاره کاوه، خو ما د هغه خبرې نه اورېدې، هغه ښکلې او نازولۍ ماشوم نن ټوټې، ټوټې و، بې اختيار چغې مو وهلې، چې دې وخت کې

په رښتيا چې اولاد د زړه ټوټه وي، که هر څومره زيان ورته رسېدلی وای دومره پرې نه درېدېده.

له وېرې کور ته نه تللو، ويل يې چې مېرمن مې راته خپل ځوی غواړي، کاشکې مې شوی وای، هره ورځ مو په کور کې مری نه وي خو وېر وي.

درد، د ايمل په څېره کې له ورايه ښکارېده، په څو ورځو کې هغه غټ غبرگ او ښکلې ايمل داسې شوی و لکه مړی، همدا چې به راسره کيناست په ژړا به يې شروع وکړه، په سلگو، سلگو به يې د خپل دري کلن ماشوم ځوی په هکله خبرې کولې چې چېرته به وي، څه به کوي، هغه به ما اوخپله موږ غواړي. کله به يې د خپل ځوی تېرې خاطرې يادولې، خو نه ما، نه ايمل او نه هم دولت څه کولی شواي، هلك ترې تم شو، خو د ايمل دوی په کور کې وېر نه غلی کېده، ډېرې منډې رامنډې مو ووهلې، خو گټه يې نه کوله، په ښار کې چې به روان وو، هر ماشوم به يې له سترگو تېراوه، په تېره سوالگر ماشومان، ايمل به ويل چې ماشومان د همدې لپاره غلاکيږي، چې يا پرې خير ټول کړي او يا يې د وجود غړي ترې وباسي، له دې خبرو سره به که په ښار کې هم و په چغو، چغوي به يې وژړل، حق يې و چې وژاري، تاسو د يوې شېبې لپاره داسې فکر وکړئ چې د ايمل پر ځای تاسو يئ، بيا به

YLF members train youth at the arranged workshop – organized by FES in Mazar-e-Sharif.

YLF 2010 members at the FES office, in Kabul, learn about debate conference.

Driving a taxi at night; a true story of a Kabul taxi driver attacked by robbers in Kabul city. The driver is attacked by robbers and beaten severely, but he somehow manages to stay alive and this is his remarkable story.

ده روز حالت کوما بهوش آمدم و خبر شدم که تمام دوستانم برایم خون داده بودند تا زنده بمانم ولی حالا هم من زیاد سپاسگذارم از دوستانم که واقعاً در بدترین لحظات زندگی به دردم خوردند.

بعد از سپری نمودن تقریباً شش ماه در شفاخانه بستر بودم دوباره به خانه و کارم آغاز کردم چون از من کاری دیگری ساخته نیست و این را نمیدانم که چه وقت باز با چنین نامردها روبرو شوم هر زمانیکه از طرف شب سرک ها را خالی میبینم و دو سه نفر یکجا میباشند و میخواهند با اشاره دست من را بگویند که توقف کنم نمیدانم چه کنم؟

نوت: این یکی از داستان های واقعی راننده تکیسی در کابل است.

نمیتوانستم ولی در دل کلمه میگفتم اما قسمت را ببین آن نامرد ها نمیدانستند که مرگ و زندگی ما انسان ها در دست خداوند است. چند ساعت نگذشته بود که من را به شفاخانه منتقل کردند و این دزدان چه شد من تا حالا ندانستم. در شفاخانه کم کم به هوش آمدم و صدای را شنیدم که میگوید "داکتر صاحب این مریض را ببین" ولی داکترهای کشور ما را شما خویر میشناسید که نادیده معاینه میکنند. خوب بعد از آن صدای شنیدم که میگفت "شما جسد را به ما آوردید." زمانیکه این صدا را شنیدم فهمیدم که صدای داکتر است من چون گپ زده نمیتوانستم دستم را بلند کردم و تکان دادم تا آنها بدانند که زنده استم بعد آنها مرا به اتاق عملیات بردند و بعد از

تکسی رانی در شهر کابل

ذبیح الله نورزی
عضو شبکه ژورنالیستان جوان

شخص دزد است و این را بعداً من فهمیدم که آن صدا از دزدان بود و آنها کسی دیگری را نه بلکه خودم را به صاحب آن منزل که دروازه گاراژ خانه او را با موتر شکسته بودم دزد معرفی نموده بودند.

خوب به هر حال آن موقع من نفس های آخر زندگی را میکشیدم و انتظار مرگ را داشتم. سابق من شنیده بودم، زمانیکه انسان مرگش نزدیک میشود تمام گذشته اش به یادش میاید و کسانی را که زیاد دوست دارد به نظرش میاید ولی این حقیقت است که بالای خودم سپری شده است، در آن زمان که من منتظر مرگ بودم فامیلم در نظرم میآمد که تنها نان آور خانه ما من استم بعد از مرگ من آنها چه خواهند کرد. اطفالم را که زیادتیر از جانم دوست دارم آنها پیش چشمانم بودند، آن حالت که گاهگاه یادم میاید خود را کنترل کرده نمیتوانم و گاهی اشک از چشمانم جاری میشود و گریان میکنم و از خداوند شکر گذاری میکنم. و این بدترین صحنه زندگی من بود. و من نزد خداوند توبه میکردم و کلمه خود را با زبان خوانده

ناوقت شب بود و هیچ کس در جاده ها بچشم نمیکشید من با موتر تکسی ام در یکی از سرک های کابل روان بودم که در مسیر راه دیدم دو سواری ایستاد بودند و یکی آنها که جواتر بنظر می رسید با دستانش اشاره کرد، من توقف نمودم آنها سوار شدن میخواستند از یک گوشه کابل به گوشه دیگری بروند، یکی از این دو سواری بسیار خشن معلوم میشد لیکن من چه میدانستم هر دوی آنها دزد اند؛ که سوار موتر من شده اند بعداً در مسیر راه ناگهان مورد حمله آنها قرار گرفتم. من فقد همین کار را کردم در مقابلم دروازه چوبی یک منزل مسکونی بود، موتر را به سمت آن دروازه بسیار به سرعت بردم که بعد از شکستن دروازه موتر داخل گاراژ حویلی آن خانه شد. آنها ده ضرب چاقو به سینه، سر و گردنم کوبیدند. زمانی من به خود فهمیدم که صدای به گوشم رسید که میگفت "مبایلتش را بگیر که دزد است" آنها برای صاحب خانه میگفتند که این

هفتاد درصد جنگلهای افغانستان نابود شده است

70% of Afghan forest has disappeared; the article discusses issues concerning the destruction of Afghan forests and the planned actions by the Afghan environment support agency.

ذبیح الله نورزی
عضو شبکه ژورنالستان جوان

به قطع جنگلات ادامه می دهند.

سید امین الله فخری، با تاکید مطلب فوق در یک مصاحبه گفت "قاچاق چوب نسبت سه دهه جنگ در کشور، تقریباً کاهش پیدا کرده است."

وی همچنان افزود "این وزارت توانسته با آگاهی دهی عامه توانسته است تا قطع درختان را مهار کند، اما یگانه افرادی که دست به قطع درختان و قاچاق آن به خارج میزنند، افراد قدرت مند غیر مسوول هستند که ساحه فعالیت آنها بیشتر در مناطق سرحدی میباشد."

آقای فخری میگوید این موضوع را به وزارت داخله نیز گفته است که با همکاری مقامات امنیتی قادر هستند تا حد اقل 90 درصد از قطع درختان و قاچاق چوب جلوگیری کنند.

جنگل های افغانستان دیگر قطع نخواهد شد

وزارت زراعت افغانستان در نظر دارد تا ۴۵ کمیته محلی را به منظور حفاظت و جلوگیری از قطع جنگلات ایجاد کند.

وزارت زراعت افغانستان خبر از ایجاد کمیته هایی متشکل از بزرگان محل می دهد که فعالیت آنها مراقبت از درختان جنگلی است و مانع قطع خود سرانه جنگلات در کشوری باشد.

محمد هاشم، رئیس منابع و طبیعت در وزارت زراعت با رسانه ها گفت: بیشتر درختان در جنگل ها توسط اشخاص زور مند نابود شده اند.

با بیان این موضوع مسوولان اداره محیط زیست افغانستان اعلام کرده است که برای حفظ محیط در این کشور استراتژی جدیدی را روی دست می گیرد.

سلیمان شاه سالاری، یکی از مسوولان این اداره در مراسم بزرگداشت از روز جهانی محیط زیست گفت که هفتاد درصد جنگلهای این کشور از بین رفته و ۲۶ نوع حیوان در این کشور در حال نابودی است.

به گفته او، جلوگیری از قطع درختان جنگل ها و گیاهان خودرو، منع شکار پرندگان، حیوانات وحشی و قاچاق آنها به خارج، از موارد عمده ای است که در این استراتژی در نظر گرفته شده است.

آقای سالاری گفت "در برخی مناطق درختان جنگل ها توسط قاچاقچیان قطع و به کشورهای همسایه و عمدتاً پاکستان منتقل می شود."

عمدتاً ولایت های خوست، کنر، پکتیا، پکتیکا و ننگرهار دارای جنگلات بسیار بزرگ میباشند که این جنگلات توسط عده از مردم محل قطع و به فروش رسانیده میشود. محمد کاظم یکتا از باشندگان ولایت خوست میگوید "اکثراً درختان جنگلات این ولایت توسط مردم محل و اقوام که در نزدیک جنگل ها بود باش دارند قطع گردیده و بفروش رسانیده میشود، و حکومت توان این را ندارد که از این کار جلوگیری نماید."

از سوی دیگر سید ابراهیم باشندگان ولایت کنر نیز به این عقیده است که مقامات حکومتی نتوانسته اند که جلوگیری از قطع درختان و قاچاق چوب جنگلات را نمایند.

آمر بخش حفاظت و بهره برداری جنگلات وزارت زراعت، و مال داری طی سخنانی اظهار داشت که قاچاق چوب همچنان ادامه دارد و سودجویان

آقای بارکزی می گوید که دولت، جهت حفظ و احیای جنگلات در هر ولایت پنجاه هکتار زمین اختصاص داده است.

این مقام دولتی، جنگلات را برای پیشرفت اقتصاد کشور جنگ زده مان مهم دانست و افزود: هم اکنون در افغانستان چهار صد و پنجاه هزار هکتار جنگلات پسته وجود دارد که بیشتر آن در ولایات کنر، نورستان، پکتیکا، و خوست می باشد.

به گفته وی زورمندان محلی درختان جنگلی را بطور خودسرانه قطع می کنند.

بر اساس گفته های مسئولین، اشخاص غیر مسئول خودسرانه جنگلات افغانستان را که بیشتر جنگلات پسته می باشد قطع و چوب آن را قاچاق نموده اند.

بر اساس این گزارش، در صورتی که از این جنگلات به صورت درست محافظه گردد سالانه میلیونها دالر به اقتصاد کشور سود می رسد.

خشک سالی ها، استفاده مردم از جنگلات به جای مواد سوختی و قاچاق چوب، از عوامل نابودی جنگلات افغانستان است.

آماري که از سوی وزارت زراعت ارائه شده است حاکی از آنست که جنگلات افغانستان بیش از 1.2 میلیون هکتار از اراضی کشور را تشکیل می داده که اکنون به علت خشکسالی های پی در پی و قطع خودسرانه درختان این رقم پنجاه درصد کاهش یافته است.

دولت توانی جلوگیری از قطع درختان و قاچاق آن را ندارند.

عده از باشندگان افغانستان به این

عقیده هستند که دولت توانایی جلوگیری قطع درختان و قاچاق چوب را ندارند. محمد خُدران، یکی از باشندگان ولایت پکتیکا میگوید "اکثریت ولایات کشور که دارای جنگلات میباشد درختان این جنگلات توسط زورمندان قطع گردیده و چوب آن به خارج از کشور صادر میگردد." از سوی دیگر محمد صابر، ژورنالیست و نویسنده به این عقیده است که "در اکثریت مناطق کشور که قانون حاکمیت ندارد قطع درختان جنگلات هنوز هم جریان دارد، در عده مناطق مردم محل نسبت به حکومت توانسته اند با گذاشتن ناخه از قطع درختان جنگلات تا حدی جلوگیری نمایند."

وضعیت محیط زیست افغانستان

وضعیت محیط زیست در افغانستان نیز همانند سایر ممالک عقب مانده بسیار شکننده و تأسف بار است. اما بدلیل گوناگون این مسئله برای مردم آن ملموس نبوده و حاذجلوه نمی کند و یا حتی با آن شناخت ندارند. و برای دولتها و حکومتها اهمیت نداشته است. در نتیجه باعث غفلت، اغماض و بی توجهی دولت و ملت به این امر مهم و حیاتی شده است. در رأس همه آن عوامل، مشکل اصلی و اولیه همان مشکل سیاسی و امنیتی است؛ بودن جنگلات و سرسبزی در هر کشور ضروری میباشد و اگر قطع درختان جنگلات همچنان ادامه یابد باعث کمبود آکسیجن و آلوده گی هوا میشود که فعلاً در کابل از نبود سرسبزی شاهد هوای آلوده در این شهر هستیم.

تعدیل قانون انتخابات

(ادامه از صفحه 12)

قانونگذاری که به ترتیب عبارت از تسوید است توسط وزارت عدلیه، پیشنهاد قانون است از طرف حکومت از مجرای وزارت امور پارلمانی به ولسی جرگه (مجلس نماینده گان) یا پیشنهاد طرح قانون از طرف اعضای پارلمان، تصویب مجلسین شورای ملی است، توشیح رئیس جمهور و نشر در جریده رسمی و تنفیذ آن است. درین ماده میکانیزم که پیشنهاد شده به این شکل است: مرحله اول تسوید توسط وزارت عدلیه است.

مرحله دوم توشیح است. مرحله سوم انفاذ نیست-چون در اینجا ولاً کلمه انفاذ بکار نرفته و ثانیاً این امر رامشروط میسازد به تأیید و یا رد پارلمان، به این ترتیب در مرحله سوم قید زمانی میگذارد به حکومت تا این قانون را برای تأیید یا رد به پارلمان احاله نماید (ارسال قانون به شورای ملی که در بر گیرنده هردو مجلس است)، آنچه قابل تذکر است، این است که اجرای این مرحله الزامی است بر حکومت چون کلمه "باید" در اینجا بکار رفته است. مرحله چهارم که عبارت از تأیید یا رد مجلسین است.

سوال اینجاست اگر این قانون در ولسی جرگه رد شود و در مشرانو جرگه (مجلس بزرگان) تأیید شود، سرنوشت این قانون چه خواهد شد؟ ارجاع به کمیته مشترک یا؟ مرحله پنجم در صورت تأیید پارلمان این قانون در جریده رسمی نشر شده و نافذ میگردد.

ماده یکصدونهم: ماده دیگر که قابل بحث است، عبارت از ماده یکصدونهم است. این ماده چنین وضاحت دارد: "پیشنهاد تعدیل قانون انتخابات، در یک سال اخیر دوره تقنینیه در فهرست کار شورای ملی داخل شده نمیتواند." باتوجه به کلمات بکاررفته درین ماده میخواهم بالای هر فرد آن بحث نمایم.

الف-پیشنهاد تعدیل: درینجا این اصطلاح به صورت عام بکاررفته است؛ این ماده حق پیشنهاد تعدیل را هم توسط حکومت و هم پارلمان نفی میکند. سوال اینجاست زمانی که حکومت حق پیشنهاد تعدیل آنرا نداشته باشد حق تعدیل آنرا چگونه میتواند داشته باشد، این ماده منطقی دارد؛ منطق این ماده جلوگیری از هر نوع برخورد سلیقه ای است در رابطه به سرنوشت ملت. آنچه قابل تذکر است این است که پارلمان صرف پیشنهاد تعدیل را نمیتواند شامل اجندای کاری خود بسازد و در بقیه موارد-یعنی موضوع رد یا تأیید آنرا میتواند شامل اجندای خود بسازد و هیچ ممانعت قانونی درین مورد وجود ندارد.

ب-سال اخیر: این ماده صرف قید سال اخیر را آورده است. سوال اینجاست که دولت تصویب قانون انتخابات جدید را چرا یک سال قبل به پارلمان پیشنهاد نکرد؟ پاسخ بدون شک دخیل بودن اغراض شخصی است؛ یک سال قبل انتخابات ریاست جمهوری رو براه بود و آقای رئیس جمهور میخواست یک انتخابات بدخلخواه خود براه اندازد و همواره در پارلمان لابی مینمود تا قانون جدید به تصویب نرسد، تا نشود همه پلان های وی درهم و برهم گردد.

جیم-داخل شده نمیتواند: این ماده یک کنایه ای را بکارمیرد و آن اینکه استعمال کلمه پیشنهاد در ابتدای ماده و عبارت "شده نمیتواند" یک ربط منطقی دارد؛ پیشنهاد که شکل رضایتی دارد بلاخره این مفهوم را میرساند که به پیشنهاد اعضا یا حکومت این موضوع شامل اجندا شده نمیتواند ولی اگر به صورت الزامی شامل اجندا شود این حالت دومی است که به شرایط کنونی مطابقت دارد. بلاخره به این نکته رسیدیم که پارلمان ناچاراً توسط حکومت در یک تنگنا قرار داده شده است و آن تنگنا استفاده کردن از

حق تعدیل این قانون را نظر به صراحت قانون اساسی در همچو حالت از دست داده است. حال باید به این سوال پاسخ داد که آیا این تعدیل باعث شفافتر شدن پروسه میگردد یا بحرাত্র کردن آن؟ این سوال بیشتر در رابطه به موجودیت کمیسیون شکایات انتخاباتی با همان تشکیلات قبلی و صلاحیت های قبلی اش بیشتر مطرح میگردد.

لازم میدانم تعریف نمایم که کمیسیون شکایات انتخاباتی چگونه کمیسویی بود: "کمیسیون شکایات انتخاباتی یک کمیسویی بود متشکل از سه **کمشنر خارجی** هریک آقای گران کپین-کانادائی، آقای مارتین-هالندی و آقای اسکارت-آمریکائی و دو **کمشنر افغان** هریک احمد فهم حکیم-کمشنر برحال حقوق بشر و مولوی مصطفی بارکزی-قاضی. دو صلاحیت عمده این کمیسیون که یکی آن کشف تقلب و متقلبین-در نتیجه بطلان آرا و جریمه متقلبین یا معرفی آنها به ارگان های تحقیقی و عدلی و قضائی میباشد. صلاحیت دوم آن تأیید نتایج نهائی انتخابات بود. حال ببینیم که در قانون جدید در **ماده شصت و یک فقره یک** بیان میدارد که "کمیسیون های مرکزی و ولایتی شکایات انتخاباتی حد اقل یکصد و بیست روز قبل از تاریخ انتخابات از طرف رئیس جمهور در مشوره با رؤسای مجلسین شورای ملی و رئیس ستره محکمه ایجاد میگردد". انتقادات وارد برین ماده قرار ذیل اند:

الف- درین ماده نامی ازین سه کمشنر خارجی برده نشده. به این مفهوم که این کمیسیون هم افغانی میشود به خواست رئیس جمهور.

ب- تعین و ایجاد کمیسیون مرکزی شکایات انتخاباتی مع اعضای آن همراه با اعضا کمیسیون های ولایتی از طرف رئیس جمهور صورت میگردد. طبیعتاً مانند کمیسیون مستقل انتخابات که

میخوانند این کمیسیون هم کشتار تقلب ها خواهد گردید.

جیم- مشوره با رؤسای مجلسین شورای ملی: این مشوره اول در کدام حد است؟ اینکه آیا مشوره اضافی و نمایشی است یا جبری و الزامی؟ نیاز به پاسخ نیست. سوال اساسی اینجاست که چرا به جای معرفی روسا و کمشنران برای رای گیری از پارلمان که حق وکلای ملت و مردم افغانستان است به مشوره روسای هردو مجلس اکتفا صورت میگیرد؟ آیا روسای هردو مجلس نماینده گی از اعضای آن کرده میتوانند؟ یا این حق را دارند؟ و آیا نماینده گی ملت در وجود دو شخص خلاصه شده میتواند؟ در پاسخ باید گفت هرگز نی، در حقیقت بازی تقلب جدید ازین جاسر کار است.

ماده شصت و دوم فقره هفتم قانون انتخابات جدید: کمیسیون های مرکزی و ولایتی شکایات انتخاباتی بعد از تصدیق نتایج انتخاباتی، حد اکثر الی دوماه کار خویش را پایان داده، بعد از انحلال، صلاحیت های این کمیسیون به کمیسیون مستقل انتخابات منتقل میگردد. پیامد های احتمالی این ماده قرار ذیل است:

الف- تعین ضرب العجل، به مثابه تحت فشار زمانی قرار دادن کمیسیون شکایات انتخاباتی است. تا بدین ترتیب نتواند روی شکایات به شکل لازم آن نظر به ضیق زمانی تحقیق نمایند.

ب- تراکم شکایات، در انتخابات اخیر، در حدود بیش از دوهزار شکایات به کمیسیون شکایات انتخاباتی بعد از رای دهی، در رابطه به تقلب مواصلت نمود. آنچه قابل تذکر است این است که کمیسیون شکایات با همه امکاناتش توانست تقریباً در حدود یکماه این شکایات را سورت نموده و فایل نماید و همین قسم در حدود سه ماه کم و بیش ما این شکایات را رسیده گردیم ولی در حدود... (ادامه در صفحه 17)

YLF members train youth at the FES arranged workshop in Bamyán University

(ادامه از صفحه 16)

سه صد شکایت که از نظر اهمیت درجه سوم تشخیص گردیده بود (بالای نتایج انتخابات تاثیرگذار نبود) بعد از اعلان نتایج نهائی انتخابات به آن رسیده صورت گرفت. که در مجموع حدود چهار ما را در بر گرفت. بنا رسیده گئی به شکایات در خلال این مدت ناممکن و غیر عملی است در حالیکه توقع می‌رود درین انتخابات شکایات بیشتری مواصلت یابد.

جیم- انتقال صلاحیت کمیسیون شکایات انتخاباتی به کمیسیون مستقل انتخابات: با توجه به توضیحات فوقانی، کمیسیون شکایات در خلال دو ماه بعد از اعلان نتایج مقدماتی توسط کمیسیون مستقل انتخابات منحل می‌گردد. فرض اینجاست که اگر کمیسیون شکایات قبل از تائید نتایج نهائی منحل گردد و به شکایات هم به کلی رسیده گئی نشده باشد چه صورت می‌گیرد؟ جواب روشن است. کمیسیون مستقل انتخابات حسب دلخواه خود نتایج نهائی را اعلام نموده و به شکایات به شکل سلیقه ای آن رسیده صورت خواهد گرفت-

معمولی مورد رسیده گئی قرار خواهد گرفت و شکایات جدی رد خواهد شد. بنا خواننده گرمای شما می‌توانید حدس بزنید که این کار برای شفافیت بیشتر انتخابات صورت گرفته یا برای راه اندازی تقلب های سازمان یافته؟ متضررین احتمالی این قانون کی ها خواهند بود؟

در قدم اول ملت افغانستان، بالخصوص کسانی که رای می‌دهند چون یکبار دیگر تمسخر به اراده مردم صورت گرفتنی است. در قدم دوم متضررین آن به شکل خاص، طبقه اناث یا زنان افغان اند، قسمیکه در فقره سوم ماده بیست و نهم قانون جدید چنین وضاحت دارد "در صورتی که در لست کاندیدان تعداد کافی کاندیدان زن وجود نداشته باشد...کمیسیون مستقل انتخابات..تدابیر لازم را اتخاذ نماید تا کرسی های اختصاص یافته خالی باقی نماند" به این معنی که این کرسی ها یا به سهمیه مردان علاوه گردد در حالیکه نظریه بند سوم فقره پنجم ماده بیست و نهم قانون اسبق کرسی زنان خالی میماند. حق استفاده از صلاحیت تعیین کردن برنده گان این بار با این ماده مشروعیت

قانونی میابد. برخی از آگاهان به این عقیده اند که دلیل این برخورد سرد آقای رئیس جمهور با زنان، رد شدن وزرای زن توسط پارلمان ذریعه وکلای دولتی همه منشأ ازین میگیرد که زنان به شکل جمعی از رقیب وی در انتخابات قبلی حمایت کرده اند. در قدم سوم متضرر آن هر شخصی است که صادقانه با باورمندی کامل و بیطرفی کامل در کمیسیون شکایات انتخاباتی کار کرده اند و این اقدام یک جفا به خدماتی شایانی است که آنها انجام داده اند.

در پاسخ به این سوال که آیا محتوای این قانون در مطابقت با قانون اساسی است یا خیر؟ می‌خواهم با ارائه مثال زنده ای از قانون جدید انتخابات فقره یک ماده شصت و پنجم به این سوال پاسخ دهم. این ماده بیان میدارد "در صورتی که شرایط امنیتی یا حوادث و حالات غیر مترقبه، تدویر انتخابات را غیر ممکن سازد و یا اینکه به مشروعیت مراحل انتخاباتی صدمه انتخابات به پایان میرسد و شورای رساند، کمیسیون مستقل انتخابات میتواند انتخابات را از تاریخ معینه آن الی رفع آن حالات و بهبود اوضاع به

تعویق اندازد." این ماده در مخالفت صریح با ماده شصت و یک (وظیفه رئیس جمهور در اول جواز سال پنجم بعد از انتخابات پایان میابد. انتخابات جدید در خلال مدت سی روز الی شصت روز قبل از ختم دوره ای کاری رئیس جمهور برگزار می‌گردد." و ماده هشتاد و سوم (دوره ای کاری ولسی جرگه به تاریخ اول سرطان سال پنجم، بعد از اعلان نتایج انتخابات به پایان میرسد و شورای جدید به کار آغاز میکند. انتخابات اعضای ولسی جرگه در خلال مدت سی الی شصت روز قبل از پایان دوره ولسی جرگه برگزار می‌گردد." قانون اساسی قرار دارد.

در اخیر می‌خواهم با نقل یک ماده ای از قانون اساسی که همیشه مورد سوء استفاده قرار گرفته است به این بحث نقطه ای اتمام بدهم. ماده شصت و ششم قانون اساسی "رئیس جمهور در اعمال صلاحیت های مندرج این قانون اساسی مصالح علیای این مملکت را رعایت میکند." سوال من اینجاست که آیا کدام تبعه این کشور شاهد تطبیق این ماده بوده است؟ والله اعلم.

YLF members in a debate conference which was held by IDLO and FES at the Parliament

DESTINATION GERMANY

(Continued from page 6)

Working day:

The core working hours were eight hours a day. The starting hour was flexible for all staff, however, a desired starting time was at nine am and lunch break usually started at 12 and lasted about 30 to 45 minutes. Keeping the given tasks at the back of my mind I did not face any rushing situation to meet the deadlines. It is important to mention that there was an excellent canteen at the Bundestag with a variety of foods and dishes. I usually joined office colleagues in lunches and that was the best time to discuss about many topics concerning people, politics and culture in Afghanistan and in Germany. By the way I want to mention that I found Germans eating their food faster than me. In every lunch I was the last one to struggle clearing and finishing my plate. Sometimes I had to give up devouring some of my food. Any ways, I never punished my stomach by remaining half-hungry.

Accommodation and daily life:

Just like my work, I had also the chance of living in two different places of Berlin for that period of almost 2 months. Richard Wagener Platz was my first stop for a month and then Heidelberg Platz in the south of the city became my second neighborhood. Both places were with excellent and fully equipped apartments. I did enjoy the bathroom tubs and the kitchen's microwave and electric stoves. I should mention here that the whole accommodation was provided by ifa. From both locations it took me almost 30 minutes to get to my work. Thanks to Berlins's S-Bahn

and U-Bahn (Main metropolitan transportation trains) which makes life so easy and sound.

...the city:

Berlin is really big with its almost 5 million inhabitants and full of opportunities as far as entertainment, educations and arts. Life in Berlin is full of enthusiasm and excitement particularly in the evenings. Whenever you take a tour to some popular sites like Zoologischer Garten, Potsdam or Alexander Platz or around Brandenburg Tour, you will find out something new is happening. In one evening I could witness three different events in three different locations. The premiere of 2012 movie in Sony Center at Potsdam Platz, Shooting of a Hollywood movie at Alexander Platz – a scene of a Cold War era in the GDR section of Berlin near the TV Tower at Alexander Platz and in few hundred meters distance the celebrations of the fall of the Berlin Wall in the form of concert and exhibitions and at Brandenburg Gate. I sometimes had to miss some of the events in order to attend some other. A good thing to know about Berlin is that it is easy to get from one place to other via train, metro and public buses. I was personally impressed by the sound public transportation system of Berlin. Frankly saying, one has no reason to get bored in Berlin!

Remembering the fall of the Cold War Wall:

One of the most exciting moments of my internship in Berlin was the first ten days of November – the celebrations of the 20th anniversary of the fall of the Berlin Wall, the biggest symbol of the Cold War.

This was a unique experience for me to see the legacies and leftovers of the Cold War from a different angle and in a different scene – thousands of miles away right in the city of Berlin. And at the same time to see the gathering of the main Cold War rivals – the architects of this historic event – ex Chancellor Helmut Kohl, Michael Gorbachev and George Bush Senior.

While walking along the monument of the Brandenburg Tour decorated by standing drawings of students to remember the ugly dividing wall my feeling as an Afghan was not so different from the Germans since I had also a good reason to remember 1989 in the history of my own country. In Afghanistan we had to pay much higher and costly penalty of the Cold War in the form of a decade-long fighting the Soviet Red Army resulting in millions killed, injured, displaced and lost. People at my age had to live a different life by spending their entire childhood amid war and armed conflict and suffering from its consequences since after.

Summery:

For me the experience in Berlin was so impressive and I found it very useful and interesting. I gained a lot of new experience, learned useful things about the politics in Germany and the Parliament and finally met many new and interesting people in the course of my internship. Places I have visited in and out of Berlin have left great memories in my mind. This was a unique opportunity for me to have both a political and intercultural experience. Therefore, I can highly recommend an internship with ifa for interested applicants from Afghanistan.